বালক্রিষ্ଣ ପିଲ୍ଲାଇ, ମୁଖ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷକ, ଡ୍ରଗ୍ ଇଣ୍ଟେଲିଜେନ୍ସ
ସ୍କ୍ୱାଡ, ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ
ମାଥା ମେଡିକାଲ୍ସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜାନୁଆରୀ 15, 1991
[ବି.ସି. ରାୟ ଏବଂ ଜେ.ଏସ୍. ବର୍ମା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1979 - ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10-14, 18 ଏବଂ 21- ଔଷଧର ସର୍ବାଧିକ ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର ହେବା ପରେ ଅତିରିକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ - ଅଭିଯୋଗର ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟତା - 'ସକ୍ରିୟ ଔଷଧ ସାମଗ୍ରୀ' - 'ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ' - ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ହେଉଛି ଔଷଧ କାରବାର କରୁଥିବା ଏକ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3 ଏହାର ପରିଚାଳନା ଅଂଶୀଦାର ଏବଂ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1979, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ସହିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ସେମାନେ କୋଟ୍ଟାୟମର ମେଡିକାଲ କଲେଜ ହସ୍ପିଟାଲର ଜଣେ ନର୍ସିଂ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟଙ୍କଠାରୁ 100 ମି.ଗ୍ରା. ଲାର୍ଗାକ୍ଟିଲ୍ ର 15 ଟି ଟାବଲେଟ୍ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟଠାରୁ 90 ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଏବଂ 5 ମି.ଗ୍ରା. ହିପନୋଟେକ୍ସର 100 ଟି ଟାବଲେଟ୍ ପାଇଁ 60 ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଆଦାୟ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ, ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଥିବା ସେମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଫାର୍ମକୁ 2,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3ଙ୍କୁ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରଳ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲ ଉପରେ, କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏହି ମତ ରଖି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଔଷଧ, ଯଥା ଲାର୍ଗାକ୍ଟିଲ ଏବଂ ହିପନୋଟେକ୍ସ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1979 ର ଧାରା 2 (f) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ 'ଫରମୁଲେସନ' ଭାବେ ପରିଭାଷିତ ନୁହେଁ, ଏହି ହେତୁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦରଠାରୁ ଅଧିକ ଦରରେ ଏହି ଔଷଧର ବିକ୍ରୟ ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ସହିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ 'ଆଦେଶ' ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ସଠିକତା ସହିତ ଜଡିତ ।

ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: ଏକ ବହୁଳ ଔଷଧ ହେଉଛି ତାହା ଯାହା ନିଜେ କିମ୍ବା କୌଣସି ସୂତ୍ରରେ ଏକ ଉପାଦାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରେ ।

ସୂତ୍ରୀକରଣ ହେଉଛି ଏକ ଔଷଧ ଯାହା ନିଜେ ଗୋଟିଏ ବହୁଳ ଔଷଧ କିମ୍ବା ଏକାଧିକ ବହୁଳ ଔଷଧ ଧାରଣ କରିପାରେ । 'ସୂତ୍ରୀକରଣ' ର ସଂଜ୍ଞା ବହୁତ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ବହୁଳ ଔଷଧ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଗୋଟିଏ ବହୁଳ ଔଷଧକୁ ନିଜେ ଏକ ଔଷଧ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସୂତ୍ରୀକରଣର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଆଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହାର ପ୍ରୟୋଗ ସୀମିତ ହୋଇପାରେ, କେବଳ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10 ରୁ 14 ବ୍ୟତୀତ ଆଦେଶରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରୀକରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ଆଧାରରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21ରେ ଥିବା ନିଷେଧ ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବା ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1979ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଗ, ଯଦି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, 'ଆଦେଶ' ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ସହିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେବ, ଯାହା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ । ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିବାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିନଥିଲେ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 37/1991 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 321/1986 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.3.1989 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପି.ଏସ୍. ପୋଟୀ ଏବଂ ଟି. ଟି. କୁହ୍ନୀକନ୍ନନ୍ ।

ବି. ପିଲ୍ଲାଇ ବନାମ ମାଥା ମେଡିକାଲ୍ସ (ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବର୍ମା]

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଟି.ଏସ୍. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ଆୟାର ଏବଂ ଏନ୍. ସୁଧାକରନ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1955 (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ)ର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ, 1979 (ଏହା ପରେ 'ଆଦେଶ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ସହିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ପାଇଁ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ପାୟାଗଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଫାର୍ମକୁ 2,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3, ଯେଉଁମାନେ ଫାର୍ମର ପରିଚାଳନା ଅଂଶୀଦାର ଏବଂ ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତିନି ମାସର ସାଧାରଣ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏର୍ଣ୍ଣାକୁଲମରେ କେରଳର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ (ଏହା ପରେ 'ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ବିରୋଧରେ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ 4.2.1985ରେ କୋଟାୟମର ମେଡିକାଲ କଲେଜ ହସ୍ପିଟାଲର ଜଣେ ନର୍ସିଂ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସେପାଷ୍ଟିଆନ୍ ଯୋସେଫଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ 100 ମି.ଗ୍ରା. ଲେଖାଏଁ 15 ଟି ଲାର୍ଗାକ୍ଟିଲ୍ ଟାବଲେଟ୍ ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟଠାରୁ 90 ଟଙ୍କା ଅଧିକ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ 5 ମି.ଗ୍ରା. ଲେଖାଏଁ 100 ଟି ହିପ୍ନୋଟେକ୍ସ ଟାବଲେଟ୍ ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟଠାରୁ 60 ପଇସା ଅଧିକ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ଏହା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ଯେ ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1979 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଔଷଧର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବାଧିକ ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଆଦାୟ ସେଥିରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଥିଲା ଯାହା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅଟେ । ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଅନେକ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ସହିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଯାହା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ଅଟେ । ତଦନୁସାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୋଇଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ, ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ଉପସଂହାରକୁ ନିମ୍ନମତେ ସଂକ୍ଷେପିତ କରିଛନ୍ତି:

> "ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାର ଫଳାଫଳ ହେଉଛି ଯେ ଲାର୍ଗାକ୍ଟିଲ୍ ଏବଂ ହିପ୍ନେକ୍ସ-କ୍ଲୋରପ୍ରୋମାଜିନ୍ ଏବଂ ନାଇଟ୍ରାଜେପାମ୍-କେବଳ ସକ୍ରିୟ ଔଷଧ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ସୂତ୍ର ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିର୍ମାତା କିମ୍ବା ବିତରକ ନୁହନ୍ତି, ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18ର ଉଲ୍ଲଘନ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । (1987 ର ଆଦେଶରେ ସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ପରି ଜଣାପଡୁଛି କାରଣ 1987 ର ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ରେ ସକ୍ରିୟ ଔଷଧ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ନିଷେଧାଦେଶ ରହିଛି) ।
>
> ଫଳସ୍ୱରୂପ, ମୁଁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛି ଏବଂ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି 'ଆଦେଶ' ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ସଠିକତା । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ପି.ଏସ୍. ପୋଟୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆବେଦନରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକୃତରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 'ଆଦେଶ' ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ଅଟେ ଯାହା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସମାନ ମାମଲା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଉଛି ଏବଂ କେବଳ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାମଲାର ଫଳାଫଳ ଉପରେ ନୁହେଁ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାମଲାରେ ଦୋଷ ମୁକ୍ତ ପାଇଁ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ ମତରେ, 'ଆଦେଶ' ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଏବଂ ଏହାର ସାଧାରଣ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ ସୂଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1955ର ଧାରା 3 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ରେ ସଂଜ୍ଞା ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରୁ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ର ଖଣ୍ଡ (a) 'ସକ୍ରିୟ ଔଷଧ ସାମଗ୍ରୀ' କୁ ଯେକୌଣସି ପଦାର୍ଥ ଭାବେ ବୁଝାଏ, 'ଯାହା ଏହିପରି ଭାବରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ସୂତ୍ରରେ ଏକ ଉପାଦାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ' । 'ଖଣ୍ଡ (b) ରେ 'ଡିଲର' କୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୁଝାଏ ଯିଏ ଔଷଧର କ୍ରୟ କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି, ସେ ପାଇକାରୀ ବିକ୍ରେତା କିମ୍ବା ଖୁଚୁରା ବ୍ୟବସାୟୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏବଂ ଏଥିରେ ଜଣେ ଡିଲରଙ୍କ ଏଜେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । 'ଖଣ୍ଡ (d) ରେ 'ଔଷଧ' କୁ 'ବହୁଳ ଔଷଧ ଏବଂ ସୂତ୍ରୀକରଣ' କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଖଣ୍ଡ (f) 'ସୂତ୍ରୀକରଣ' କୁ 'ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଧିକ ବହୁଳ ଔଷଧ କିମ୍ବା ଔଷଧ' ରୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୃତ କିମ୍ବା ଧାରଣ କରିଥିବା ଔଷଧ ବୋଲି ବୁଝାଏ । ଖଣ୍ଡ (q) 'ମୂଲ୍ୟ ତାଲିକା'କୁ ଏହି କ୍ରମରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ମୂଲ୍ୟ ତାଲିକା ଭାବରେ ପରିଭାଷିତ କରେ । ଖଣ୍ଡ (r) 'ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟ' କୁ ଏହି ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆସିଥିବା କିମ୍ବା ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଔଷଧର ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ର ଅନ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକରେ 'ଖୁଚୁରା ବ୍ୟବସାୟୀ' ଏବଂ 'ପାଇକାରୀ ବିକ୍ରେତା' ର ସଂଜ୍ଞା ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂଜ୍ଞା ରହିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆଦେଶର ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱଦେଶୀ ଉତ୍ପାଦିତ ବହୁଳ ଔଷଧର ସର୍ବାଧିକ ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାର କ୍ଷମତା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 3 ରେ ରହିଛି । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସୂତ୍ରୀକରଣର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ କିମ୍ବା ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟୀ, ରାଜ୍ୟ ଔଷଧ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ମୂଲ୍ୟ ତାଲିକା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହା ଏକ ଖୁଚୁରା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ସୂତ୍ରୀକରଣର ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ମୂଲ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ପରିସରରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନରେ ମୂଲ୍ୟ ତାଲିକା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 20 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ, ଆମଦାନୀକାରୀ କିମ୍ବା ବିତରଣକାରୀଙ୍କୁ କଣ୍ଟେନରର ଲେବଲ୍ ଉପରେ ସେହି ଫର୍ମୁଲେସନର ସର୍ବାଧିକ ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18, 21 ଏବଂ 22, ଯାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିବାଦରେ ଅଛି, ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "18. *ଏହି ଆଦେଶର କେତେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀର ବର୍ଗ-1, ବର୍ଗ-2 କିମ୍ବା ବର୍ଗ-3ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇନଥିବା ସୂତ୍ରୀକରଣ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ* - ଏହି ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10 ରୁ 14 (ଉଭୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟତୀତ, ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀର ବର୍ଗ I, ବର୍ଗ II କିମ୍ବା ବର୍ଗ III ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବା ଯେକୌଣସି ସୂତ୍ରୀକରଣ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ।"

"21. *ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସୂତ୍ରୀକରଣର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ* - କୌଣସି ଖୁଚୁରା ବ୍ୟବସାୟୀ ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ କୌଣସି ବର୍ଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ସୂତ୍ରୀକରଣକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମୂଲ୍ୟ ତାଲିକାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା କଣ୍ଟେନର କିମ୍ବା ପ୍ୟାକ୍ ଉପରେ ସୂଚିତ ମୂଲ୍ୟ ଯାହା କମ୍ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଟିକସ, ଯଦି ଥାଏ, ଦେୟ ଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିବେ ନାହିଁ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, "ସ୍ଥାନୀୟ ଟିକସ" ରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଖୁଚୁରା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅକ୍ଟ୍ରୋଇ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

"22. *ବିଭାଜିତ ପରିମାଣର ସୂତ୍ରୀକରଣର ବିକ୍ରୟ* - କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟୀ ଏପରି ସୂତ୍ରୀକରଣର ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ୟାକରୁ ନିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ଖୋଲା ପରିମାଣକୁ ଏପରି ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିବେ ନାହିଁ ଯାହା ସୂତ୍ରୀକରଣର ଆନୁପାତିକ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର 5 ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପରିସରରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ସୂତ୍ରୀକରଣ ଉପରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଦୁଇଟି ସୂତ୍ରୀକରଣ, ଯଥା, ଲାର୍ଗାକ୍ଟିଲ୍ ଏବଂ ହିପ୍ନୋଟେକ୍ସ, ଯାହାର ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଂଘନ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି, ଏହା ଆଦେଶର ତୃତୀୟ ସୂଚୀର କୌଣସି ବର୍ଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୂତ୍ରୀକରଣ ହୋଇନଥିବାରୁ ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ରେ ଥିବା ନିଷେଧର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ଏହି ଆଧାରରେ, ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ସୂତ୍ରୀକରଣର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1955 ର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ଔଷଧ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ର ଖଣ୍ଡ (f) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସୂତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ଏକ ବହୁଳ ଔଷଧ, ଯାହା ଆଦେଶର ପାରା 21 ର ପ୍ରୟୋଗକୁ ମଧ୍ୟ ବାଦ ଦେଇଥାଏ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତରେ ବିଜ୍ଞ ସରକାରୀ ଓକିଲ ମଧ୍ୟ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ବିରୋଧ କରି ନଥିଲେ । ଆମ ମତରେ, ଏପରି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଆଦେଶର ଭୌତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଭୁଲ୍ ପଠନରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ର ଖଣ୍ଡ (a) ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା 'ବହୁଳ ଔଷଧ' ର ସଂଜ୍ଞା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେକୌଣସି ପଦାର୍ଥ 'ଯାହା ଏହିପରି' କିମ୍ବା 'କୌଣସି ସୂତ୍ରରେ ଏକ ଉପାଦାନ ଭାବରେ' ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଏକ ବହୁଳ ଔଷଧ ହେଉଛି ତାହା ଯାହା ନିଜେ କିମ୍ବା କୌଣସି ସୂତ୍ରରେ ଏକ ଉପାଦାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରେ । 'ବହୁଳ ଔଷଧ' ଏବଂ 'ସୂତ୍ରୀକରଣ' କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ର ଖଣ୍ଡ (d) ରେ ଔଷଧକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଖଣ୍ଡ (f) 'ଫର୍ମୁଲେସନ୍'କୁ ଏକ କିମ୍ବା ଅଧିକ ପରିମାଣର ଔଷଧ କିମ୍ବା ଔଷଧରୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଔଷଧକୁ ବୁଝାଏ । ତେଣୁ ସୂତ୍ରୀକରଣ ହେଉଛି ଏକ ଔଷଧ ଯେଉଁଥିରେ ଗୋଟିଏ ବହୁଳ ଔଷଧ କିମ୍ବା ଏକାଧିକ ବହୁଳ ଔଷଧ ମଧ୍ୟ ଥାଇପାରେ । 'ସୂତ୍ରୀକରଣ' ର ସଂଜ୍ଞା ଏହିପରି ବହୁତ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ବହୁଳ ଔଷଧ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଗୋଟିଏ ବହୁଳ ଔଷଧକୁ ନିଜେ ଏକ ଔଷଧ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏହି ମତକୁ ବଜାୟ ରଖିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଦୁଇଟି ଔଷଧ, ଯଥା, ଲାର୍ଗାକ୍ଟିଲ୍ ଏବଂ ହିପ୍ନୋଟେକ୍ସ, ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ର ଖଣ୍ଡ (f) ରେ ଥିବା 'ସୂତ୍ରୀକରଣ' ର ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଅସୁବିଧା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଯାଇଛି ଯେ କେବଳ ଏହି ସୂତ୍ରୀକରଣ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଆଦେଶର ତୃତୀୟ ସୂଚୀର କୌଣସି ବର୍ଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 କୁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ କି?ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ: ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ, 1979 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ସୂତ୍ରୀକରଣ ଗୁଡ଼ିକର ସର୍ବାଧିକ ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଅଧିନିୟମ, 1955 ର ଧାରା 7 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ବିକ୍ରୟକୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ସେଥିରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ବୋଲି ମତପୋଷଣ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ୍ ଅଟନ୍ତି କି ? ଆମ ମତରେ, ଏହା ନୁହେଁ । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ 1987 ରେ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା, ଯାହା ଆମେ ପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ କୌଣସି ତର୍କର ପରିସର ବାହାରେ ରଖାଯାଇଛି । ତଥାପି, ସେହି ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ରେ ଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି କାରଣ ଏହା ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ 'ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10 ରୁ 14 (ଉଭୟ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ)ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟତୀତ' ଏହି ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀର ବର୍ଗ-1, ବର୍ଗ-2 କିମ୍ବା ବର୍ଗ-3ରେ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବା କୌଣସି ସୂତ୍ର ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10 ରୁ 14 ବ୍ୟତୀତ ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବା ସୂତ୍ରୀକରଣ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21ର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସୂତ୍ରୀକରଣର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଏବଂ ଆଦେଶର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ସୀମିତ ଭାବେ ଲାଗୁ ହୋଇପାରେ, କେବଳ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10ରୁ 14କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ଆଦେଶରେ ପରିଭାଷିତ ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରୀକରଣ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥାଏ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ଆଧାରରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21ରେ ଥିବା ନିଷେଧ ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବା ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ । ବିପରୀତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ନେଇଯିବ ଯେ ତୃତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବା ସୂତ୍ରୀକରଣ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଏହାର ବିକ୍ରୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ନିଷେଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏକ ବ୍ୟର୍ଥ ଅଭ୍ୟାସ ହେବ । ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ, 1987, ଯାହା ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ, 1979କୁ ବଦଳାଇଛି, ସେଥିରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ଏବଂ 21 ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଏପରି ଯୁକ୍ତି ଏବେ 1987 ମସିହାର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ ।

ଆମର ସ୍ପଷ୍ଟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ, 1979 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ମତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଔଷଧ, ଯଥା, ଲାର୍ଗାକ୍ଟିଲ୍ ଏବଂ ହିପ୍ନୋଟେକ୍ସ, 1979 ର ଧାରା 2 (f) ରେ ପରିଭାଷିତ 'ସୂତ୍ରୀକରଣ' ନୁହେଁ; ଏବଂ ସ୍ଥିର ସର୍ବାଧିକ ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଔଷଧର ବିକ୍ରୟ ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ସହିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ନୁହେଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମେ କ'ଣ ଆଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଟି.ଏସ୍. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ଆୟର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ କହିଥିଲେ ଯେ ଆମେ 1979 ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ଏବଂ 21 ସମେତ ଅନେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଯେଉଁ ଗଠନ କରିଛୁ ତାହା ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ବିବାଦୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ, ସେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅନେକ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉଠାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରକୁ ନେଇନାହାନ୍ତି, କାରଣ ଏହା କେବଳ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଛି । ତେଣୁ, ସେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ

ଖାରଜ କରିବା ଦ୍ଵାରା ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଚାର ପାଇଁ ରହିଛି । ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧ ତାରିଖରୁ କିଛି ବର୍ଷ ବିତିଯାଇଥିବା ଏବଂ ଏହି ମାମଲାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ କେବଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିପାରିବା, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଔଷଧ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି, ସେ ନିଜେ ଏକ ଡାକ୍ତରଖାନାର ନର୍ସିଂ ଷ୍ଟାଫ୍ ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ଏହା ବିଚାର କରିବା ଅଯୌକ୍ତିକ ଯେ ସେ 15ଟି ଲାର୍ଗାକ୍ଟିଲ୍ ଟାବଲେଟ୍ ର ଖୁଚୁରା ମୂଲ୍ୟ ମାତ୍ର 9 ଟଙ୍କା ତୁଳନାରେ 99 ଟଙ୍କା ଦେବେ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଏହି ଔଷଧଗୁଡିକ କିଣୁଥିଲେ । ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତିରେ ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉଛୁ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରାମର୍ଶିତ ମାର୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ । ଆମ ମତରେ, ଅନେକ ବର୍ଷ ବିତିଗଲା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ଅନୁଚିତ ହେବ, ଯାହା ମାମଲାର ସମାପ୍ତିକୁ ଆହୁରି ଦୀର୍ଘାୟିତ କରିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷାଗୁଡିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ନକରି, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଶ୍ରୀ ଟି.ଏସ୍. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ଆୟାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରାମର୍ଶିତ ଧାରା ଯେ, ବିଶେଷ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ପି. ଏସ୍. ପୋଟୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ ଜାଣିବାକୁ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ, ଏହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଧାରା ବୋଲି ମନେହୁଏ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 'ଆଦେଶ' ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଗ, ଯଦି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଔଷଧ (ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ, 1979 ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ସହିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେବ, ଯାହା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅଟେ । ତଥାପି, ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ପାଇଁ, ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁନାହୁଁ । ତଦନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଟିର ଫଇସଲା କରାଯାଇଛି ।

ୱାଇ. ଲାଲ୍ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।